

Buddhan patsaalla Kamakurassa

20.12.2022 0.00

Riina Laamanen lähti 19-vuotiaana au-pairiksi Irlantiin. Rakkaus Dubliniin oli niin syvällä, että hän muutti maahan. Riina on työskennellyt vuoropäällikkönä gourmet-ravintolassa, mutta elämä muuttui kun hän muutti Japaniin amerikkalaisen, USA:n armeijassa palvelevan poikaystävänsä luo.

Mattylla on vapaata ja päätämme lähteä katsomaan Kamakurassa sijaitsevaa, valtavaa Buddha-patsasta. Päivä on kuuma, aurinko paistaa pilvettömältä taivaalta eikä tuulesta ole tietoakaan. Japanilaiset pukeutuvat pitkähihaisiin paitoihin ja kantavat päivänvarjojaan, me käännämme auton ilmastoinnin täydelle teholle ja naureskelemme rannoilla palaville matkailijoille.

Ajomatka Kamakuraan on täynnä intoa ja maisemien ihastelua. On helppoa istua hyvin ilmastoidussa autossa ihastellen auringossa kimaltelevaa merta ja Fuji-vuoren varjoa jääteetä hörppien. Mutta todellisuus iskee, kun pääsemme perille. Varjossa lämpötila on 30 astetta, mitä se on auringossa, en uskalla edes arvailla, mutta voisin vannonä että kananmuna paistuisi Mattyn olkapäällä.

Buddhan patsas on puiden ympäröimällä alueella, jonne pieninkään tuulenvire ei pääse, mutta on se upea. Koko kävelymatkan autolta valitimme kuumuutta, mutta tämä paikka salpaa hengityksen. Ihmisiä on paljon ja patsaan ympärillä on kojuja, joissa myydään rukousnauhoja ja Buddhan siunaksella koristeltuja avaimenperiä. Tietysti Matt ostaa minulle avaimenperän, jossa luvataan ikuista onnea ja pitkää elämää ja tietysti hukkaan sen saman tien.

Patsasteltuamme Buddhaa hetken, näemme julisteen, jossa mainostetaan jotain vielä houkuttelevampaa. Kamakuran keskustassa on kauppa, jossa myydään bataattijäätelöä. Pakkohan sitä on kokeilla. Jäätelö on violettia ja maistuu makealle. Parasta kokemuksessa on kuitenkin se, että kaupassa on ilmastointi ja tuoleja, joilla asiakkaat voivat istua jäätelöä maistellessaan. Syömme kumpikin kaksi jäätelöä.

Seuraavana päivänä matkakohteemme on puisto keskellä ei mitään. Tapaamme puistossa tuttavapariskunnan ja heidän kaksivuotiaan poikansa. Puisto on kuvankaunis, pieniä ravintoloita, kahviloita, jäätelökojuja, joista ostamme useamman jäätelön mieheen, jousiammuntaa, pieneläinpuisto, jossa pitää majaa myös kaksi laamaa ja polkuveneitä. Tuttavaperhe haluaa lammelle polkuveneellä ja tietysti suostumme, mutta meitä on viisi ja veneessä vain kahdet polkimet. Arvaappa, ketkä saavat rehkiä viiden edestä paahtavassa helteessä. Toisaalta, kolmen jäätelön jälkeen saattaa tehdä ihan hyvääkin.

Koska täällä ei koskaan sada tarpeeksi lunta pulkkamäkeä varten, japanilaiset ovat keksineet korvaavan huvin. Puiston rinne on päällystetty muovilla ja puistossa kävijät voivat vuokrata muovialustalla luistavia kelkkoja.

Lumi ja talvi ovat Japanissa kova juttu ja tekolunta ja -jää näkee joulun aikaan kaikkialla, mutta keskellä kuumaa kesää pulkkamäki on outo näky. Vietämme puistossa aurinkoisen iltapäivän ja kun viimein raahaudumme autolle, olemme niin hikisiä ja punaisia, että paikalliset nauravat meille.

Seuraavan viikonlopun kohteenamme on Yokohaman Sea Paradise, mutta siihen asti päätämme pysytellä sisätiloissa ja nauttia ilmastoinnista. Paikalliset sanovat, että tämä kesä ja alkusyksy on kuumin vuosiin ja heitä on helppo uskoa, edes jättiläismäiset hämähäkit eivät poistu koloistaan auringonpaisteeseen. Kaskaiden laulu ja ilmastointilaitteen hurina vaivuttavat meidät illalla uneen ja päättävät kuuman, mutta hurjan hauskan viikonlopun.

